Henrico Albicastro (ca. 1660 – 1730)

Suite voor klavecimbel

	pagina
Allegro	2
Bourrée	4
Menuet	5
Giga	6
Inleiding Pieter Dirksen	8

Muziekzetwerk: Vaughan Schlepp, Amsterdam

Suite

Henrico Albicastro

Allegro

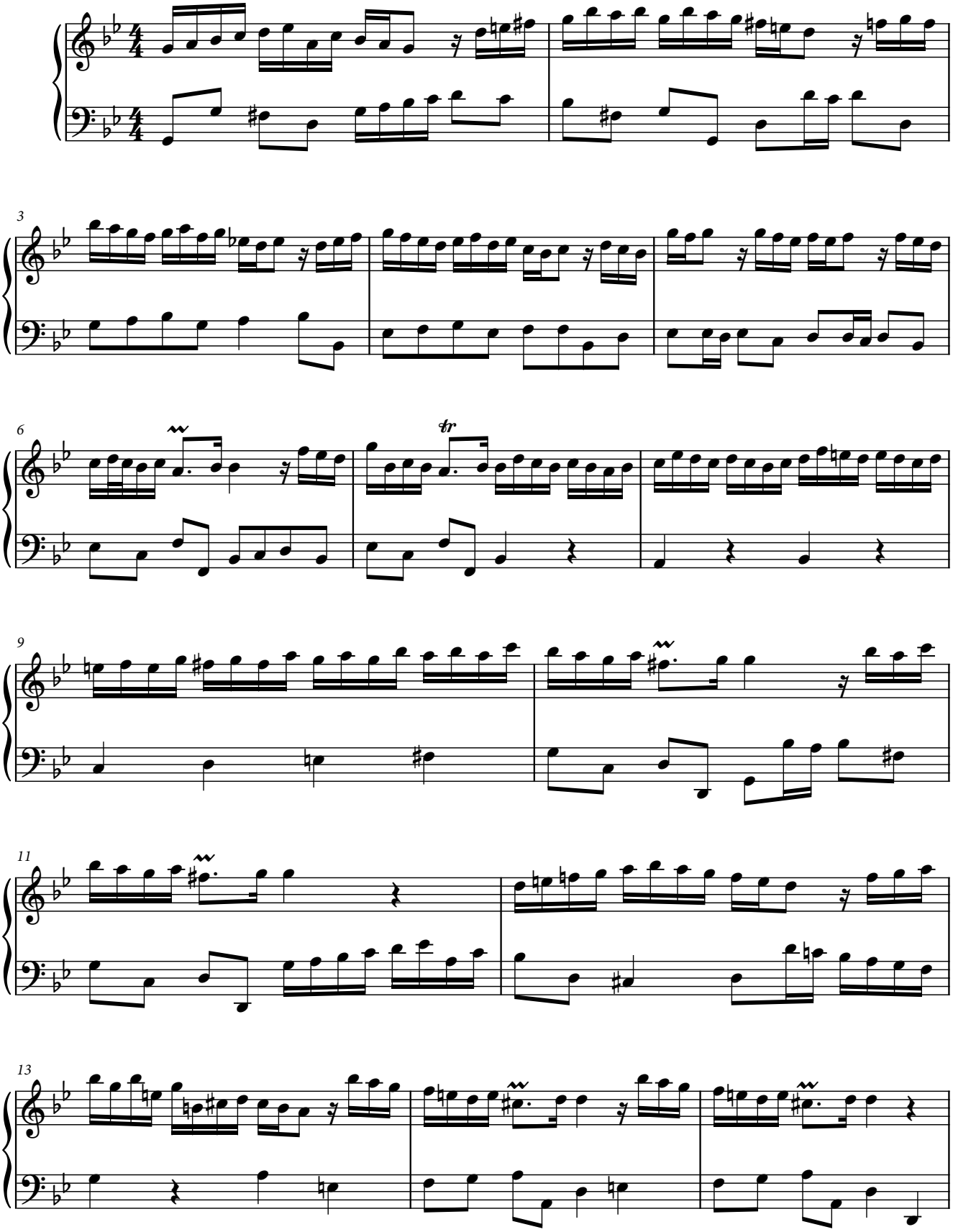

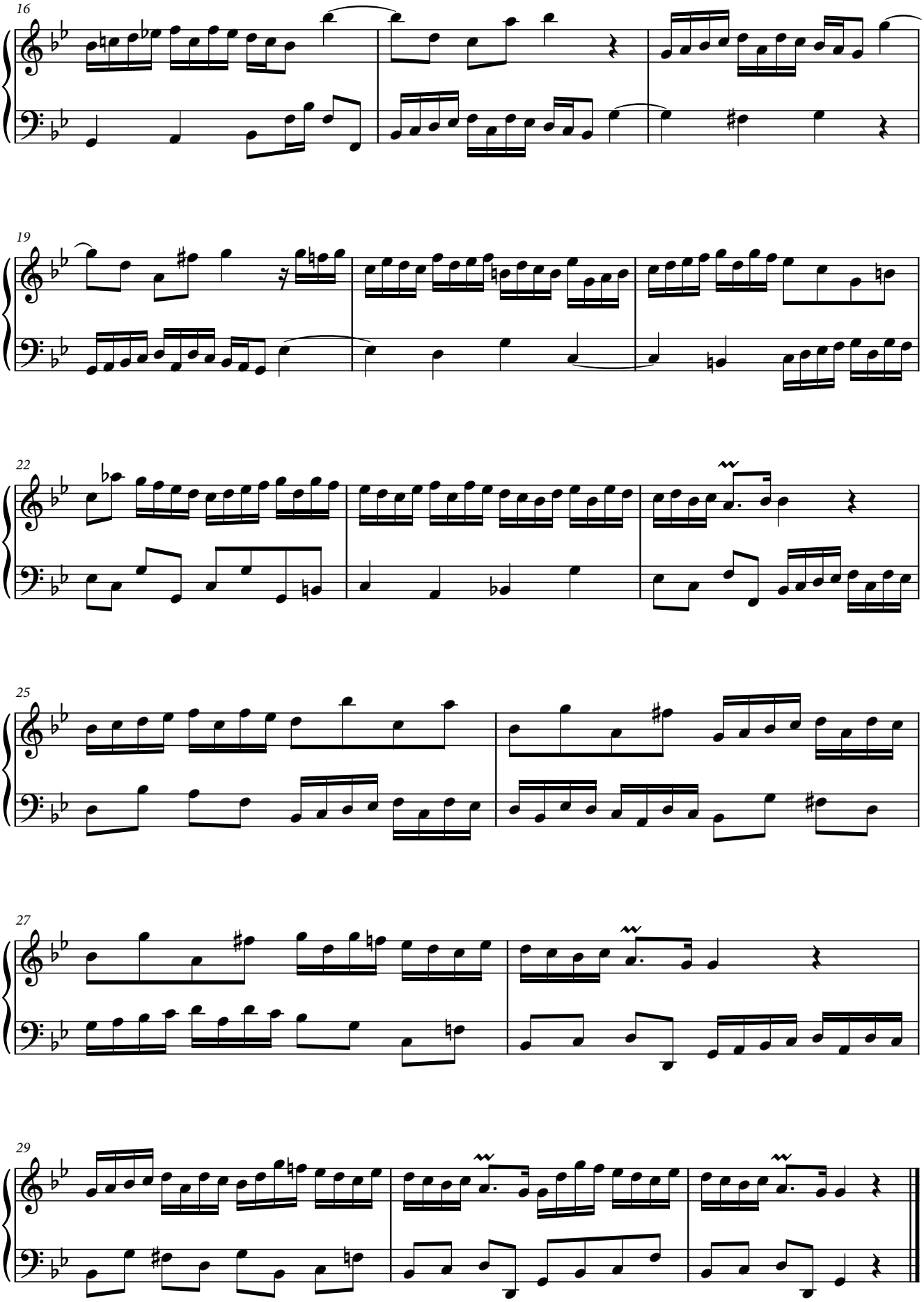
16
19
22
25
27
29

Bourrée

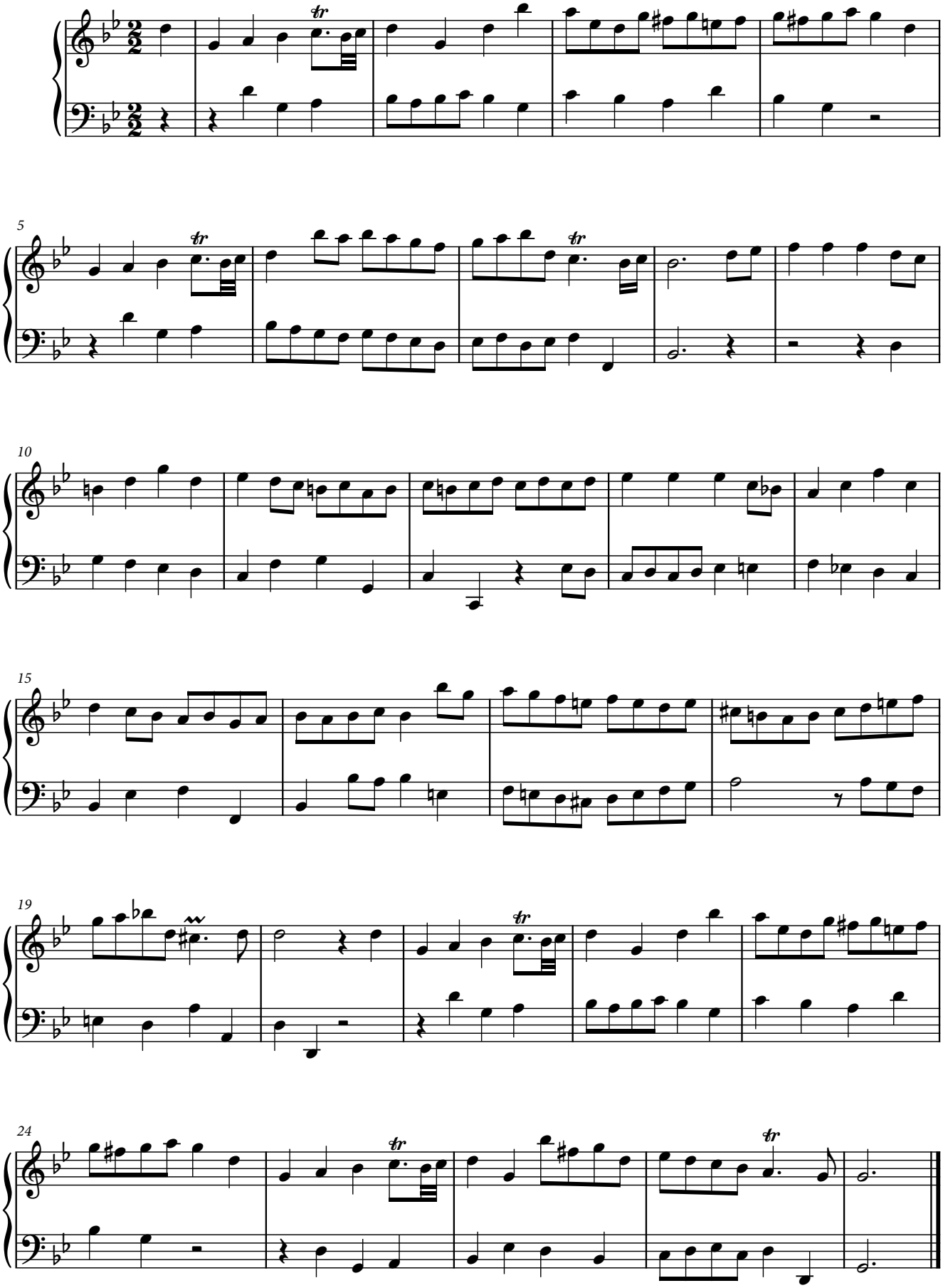

Menuet

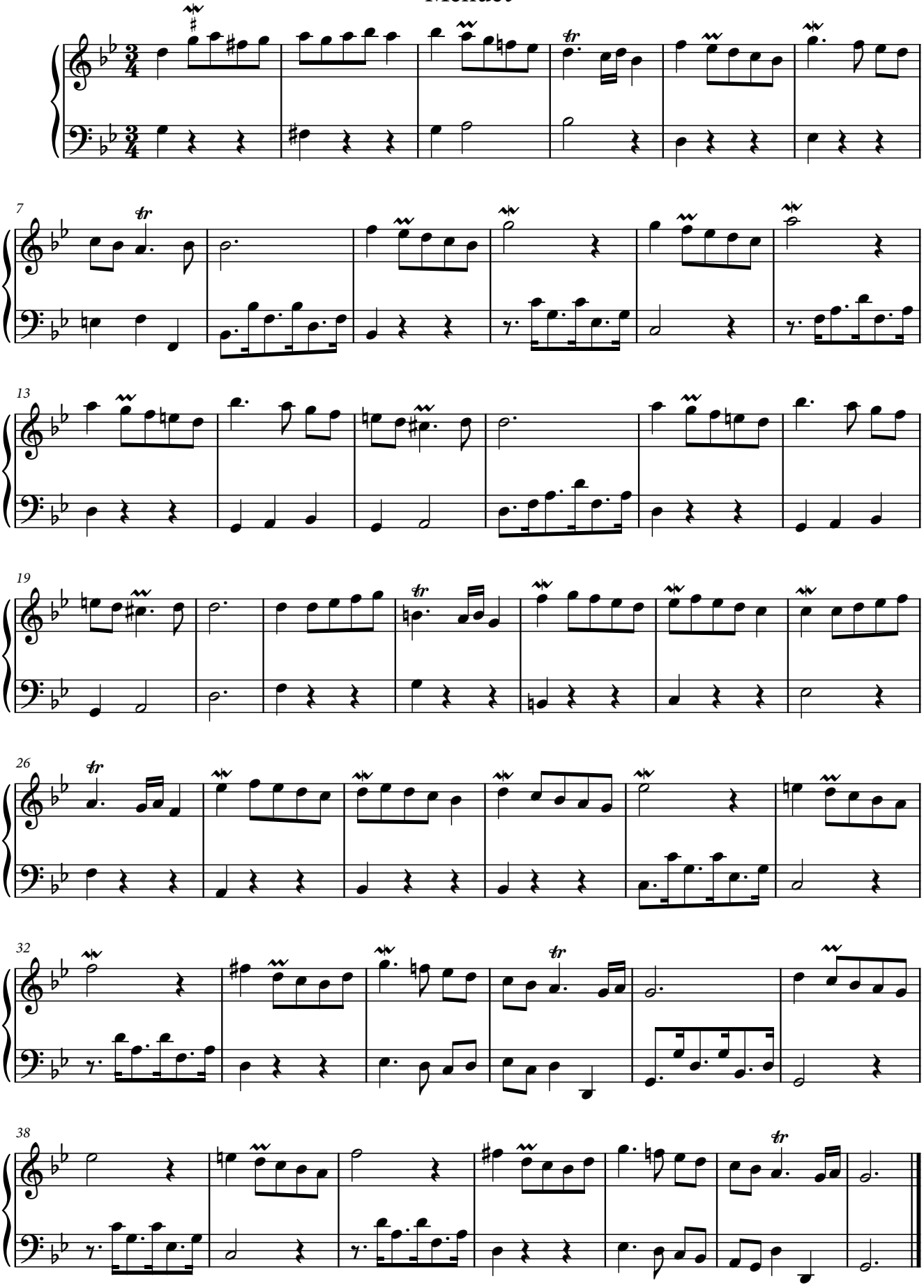

Giga

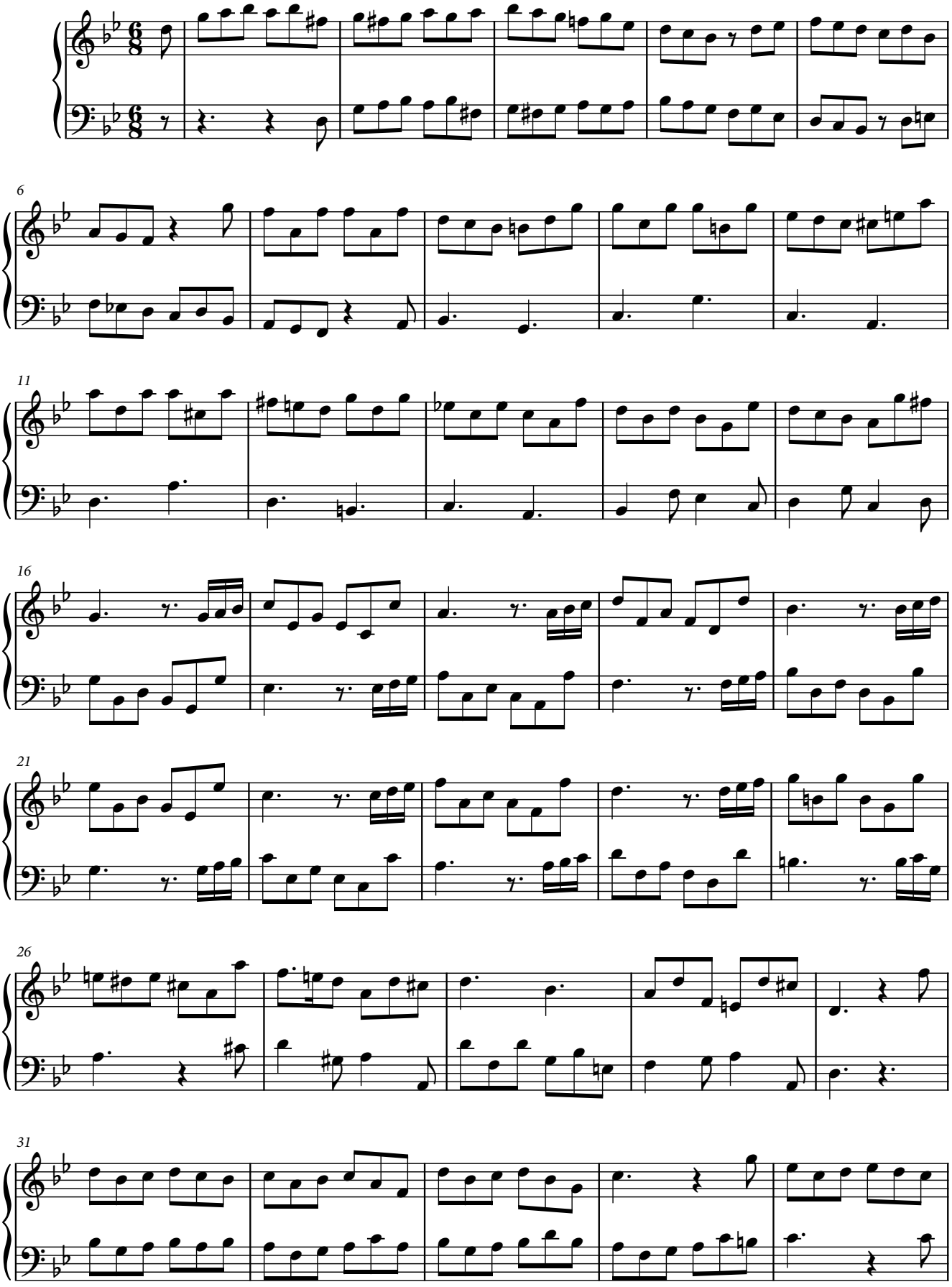

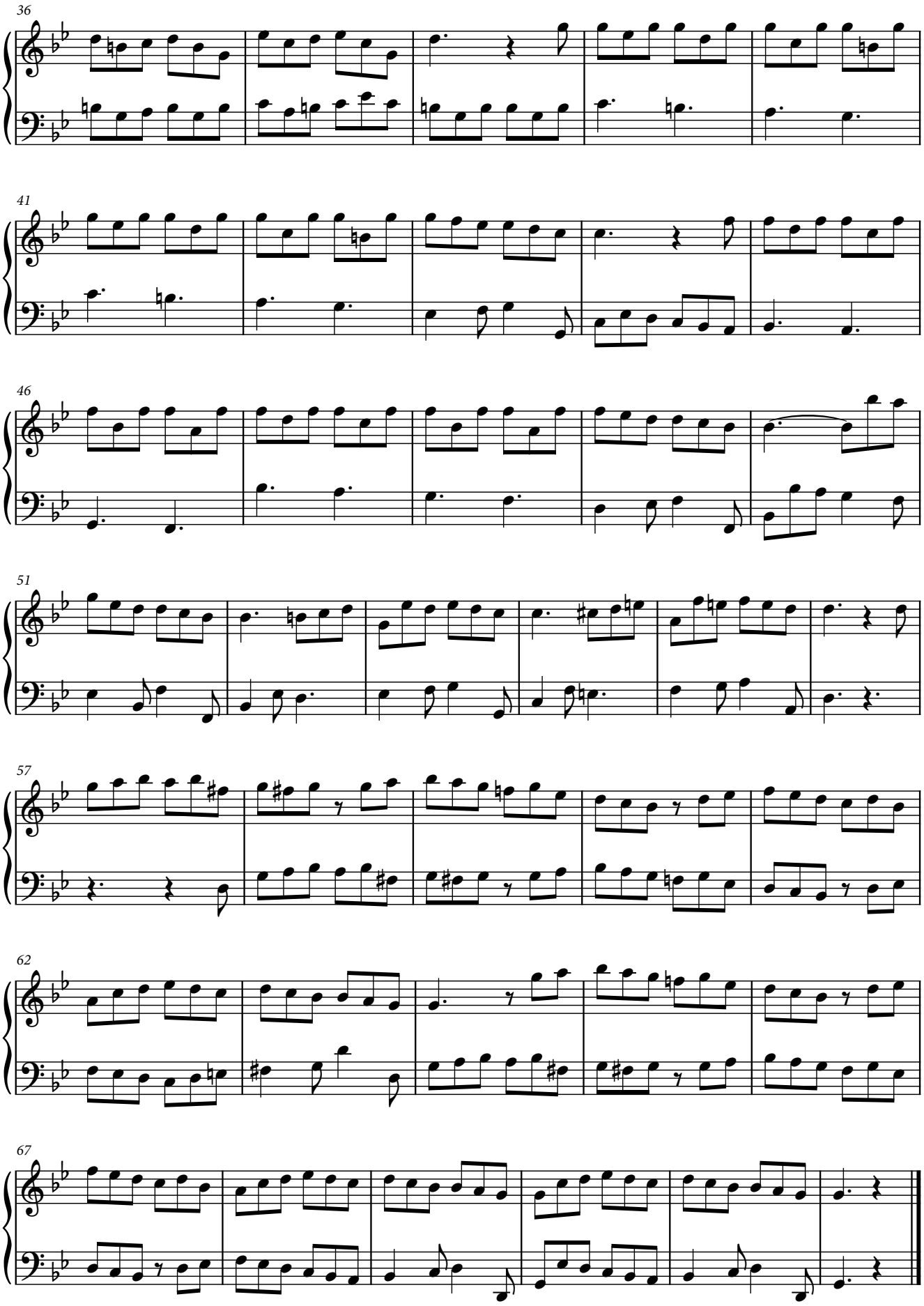
36
41
46
51
57
62
67

Henrico Albicastro

Henrico Albicastro vormt binnen de Nederlandse muziekgeschiedenis een nogal mysterieuze figuur. Waarschijnlijk stamde deze componist en violist uit Beieren en heette oorspronkelijk Johann Heinrich von Weissenburg. Hij duikt in 1684 als student te Leiden op. In de jaren 1701-1706 publiceert hij bij de Amsterdamse uitgever Estienne Roger maar liefst twaalf opusnummers: vooral vioolsonates en triosonates, maar ook een bundel *Concerti a quattro* (opus 7). Hij doet dit om commerciële redenen onder de Italiaanse versie van zijn naam; Roger merkte dat vooral Italiaanse muziek goed verkocht. Albicastro's muziek is qua kwaliteit nogal ongelijk; de 12 strijkersconcerti opus 7 halen wel doorgaans een hoog niveau. Maar hij bleek nog andere dan muzikale talenten te hebben, en hij verruilde na die productieve jaren zijn pen en zijn vioolstok voor de degen: in 1708 wordt hij bevorderd tot ritmeester in het leger van de Nederlandse Republiek. Hier is zijn naam weer wat normaler (Johan Hendrik van Weissenburg). Hij wordt tot 1730 genoemd in de annalen van het leger, en hij moet kort daarna zijn overleden.

Er bleef van hem als enige klavierwerk een kleine Suite voor klavecimbel over. Het handschrift daarvan werd eertijds in de Staatsbibliotheek van Berlijn bewaard, maar dat ging in de Tweede Wereldoorlog verloren. Gelukkig werd het stuk tijdig uitgegeven, door Hans Hermann Rosenwald in de bundel *Niederländische Klaviermusik um 1700* (Berlijn, 1931). Die was ons eveneens op dit moment niet toegankelijk, zodat we ons hebben gebaseerd op een afzonderlijke druk uit de jaren vijftig. Het gaat hierbij om No. 8 uit de serie Oud-Nederlandsche Speelmuziek: *Hendrik Witsenbergh, Suite voor klavier, opnieuw uitgegeven door W.H. Thijsse*. We hebben zover mogelijk de notentekst ontdaan van de toevoegingen van de uitgever. Een echte kritische editie is het dus niet.

Pieter Dirksen